

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกก็กลายเป็นคนไร้บ้าน เวลานี้ด้วยการทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้า ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุข
- คำถาม:** ลูกๆ ควรมีความหวังใจในพ่อ และลูกไม่ควรมีความหวังใจในพ่อ?
- คำตอบ:** ความหวังเดียวเท่านั้นที่ลูกต้องมีในพ่อคือพ่อจะทำให้ลูกบริสุทธิ์และกลับไปยังบ้านและอาณาจักรของลูก
 บาบาพูดว่า: ลูกๆ อย่าหวังว่าพ่อจะให้พรกับคนที่เจ็บป่วย ไม่มีเรื่องของความเมตตาหรือพร ที่นี้พ่อได้มาเพื่อให้ลูกๆ บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกถึงวิธีที่จะมีการกระทำเช่นนั้นที่ลูกจะไม่ทำกรรมที่เป็นบาปได้อีกต่อไป
- เพลง:** ถ้าไม่ใช่วันนี้ พรุ่งนี้เหมหมอกเหล่านี้ก็จะจางหายไป ...

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตเคยได้ยินเพลงนี้ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้านและรู้ว่าพ่ามาเพื่อพาลูกกลับไป เมื่อลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่ลูกสามารถจดจำสิ่งนี้ หากลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะไม่สามารถจดจำสิ่งนี้ได้ ลูกๆ รู้ว่าบาบามาอย่างนักเดินทาง ลูกได้มาที่นี้อย่างนักเดินทางเช่นกัน เวลานี้ลูกได้ลิ้มบ้านของลูก เวลานี้พ่อได้เตือนลูกเกี่ยวกับบ้านของลูก และท่านอธิบายแก่ลูกทุกวันว่า ลูกไม่สามารถกลับบ้านได้จนกว่าลูกจะกลับมาสะโตประธาน ลูกๆ เข้าใจว่าสิ่งที่บาบาพูดนั้นถูกต้อง เมื่อพ่อให้ศรีมัทแก่ลูกๆ ผู้ที่เชื่อฟังก็จะทำตามคำแนะนำสั่งสอนเหล่านั้นทันที ในเวลานี้ไม่มีพ่ออื่นใดที่ให้คำแนะนำสั่งสอนที่เหมาะสม เหตุนี้เองลูกจึงกลายเป็นคนไร้บ้าน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ศรีมัทแก่ลูก ลูกบางคนไม่แม้กระทั่งทำตามคำแนะนำสั่งสอนของท่าน มันน่าแปลกใจ! พวกเขาทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อทางร่างของเขาง่ายดาย คำแนะนำเหล่านั้นคือคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจ สิ่งนี้อยู่ในละครเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านอธิบายกับลูกๆ ว่า: ลูกได้มาถึงสภาพนั้นด้วยการทำตามคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานี้ด้วยการทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้า, ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุข นั่นคือมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ท่านอธิบายแก่ลูกทุกวัน ดังนั้นลูกๆ ควรจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมาก ไม่ใช่ทุกคนได้รับอนุญาตให้อยู่ที่นี่ แม้กระทั่งในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้าน ลูกก็ต้องจดจำท่าน บทบาทนี้ขณะกำลังจะจบลง ในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน มนุษย์ได้ลิ้มสิ่งนี้ไปแล้วอย่างสมบูรณ์ มีการกล่าวถึงบางคนว่า: เขาได้ลิ้มบ้านและประเทศของเขาไปแล้วอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำบ้านของลูกและอาณาจักรของลูกด้วยเช่นกัน บทบาทของเราขณะนี้กำลังจะจบลง เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกได้ลิ้มสิ่งนี้แล้วหรือ? ลูกๆ อาจจะพูดว่า: บาบา ตามละครบทบาทของเราเป็นเช่นที่ว่า เราได้ลิ้มบ้านของเราและเราก็เร่ร่อนไปทั่ว เป็นเพียงชาวบาร์ดเท่านั้นที่ลิ้มศาสนาที่สูงส่ง(ธรรมะ)และการกระทำ(กรรม)ที่สูงส่ง และศาสนาที่สูงส่งและการกระทำที่สูงส่งของพวกเขา ก็กลับมาตกต่ำ เวลานี้พ่อเตือนลูกว่า: ธรรมะและกรรมของลูกเคยเป็นเช่นนี้ กรรมใดก็ตามที่ลูกทำที่นั่นเคยเป็นกลาง เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายปรัชญาของกรรม การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป การกระทำนั้นเป็นกลางในยุคทอง ในอาณาจักรของราวันกรรมนั้นเป็นบาป ในเวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ธรรมะและกรรมของลูกสูงส่ง ดังนั้นในเวลานี้ทำการกระทำที่สูงส่งด้วยการทำตามศรีมัท อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยการทำกรรมที่คดโกง นั่นไม่ใช่งานของลูกๆ ของพระเจ้า ทำตามคำแนะนำสั่งสอนใดก็ตามที่ลูกได้รับและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อาหารของลูกควรบริสุทธิ์ หากภายใต้สถานการณ์ที่หมดหวัง ลูกไม่สามารถได้รับอาหาร แล้วให้ขอคำแนะนำ บาบาเข้าใจว่า บางครั้งในสถานที่ทำงานของลูก ลูกอาจต้องรับประทานสิ่งอื่น เมื่อลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรด้วยพลังของโยคะและชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ มันไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะชำระอาหารของลูกให้บริสุทธิ์ ลูกต้องไปทำงาน ไม่ใช่เพราะว่าเวลานี้ลูกเป็นของพ่อที่ถูกละเลิกละทิ้งแล้วมาอยู่ที่นี้ มีลูกๆ มากมาย! ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดจะอยู่ที่นี้ได้ ทุกคนต้องอาศัยอยู่กับครอบครัวของเขา จงเข้าใจว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ บาบามาเพื่อชำระพวกเราให้บริสุทธิ์และพาพวกเรากลับบ้าน แล้วเราจะไปยังอาณาจักรของเรา นี่เป็นอาณาจักรต่างแดนที่สกปรกของราวัน ตามแผนของละครลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่ามาเพื่อปลุกลูกให้ตื่น ดังนั้นจงทำตามศรีมัท! ยิ่งลูกทำตามศรีมัทมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาสูงส่งมากเท่านั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกได้ลิ้มพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้บาบาจะมาเพื่อเปลี่ยนแปลงลูก ดังนั้นลูกควรเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างดีมากใช่ไหม? ลูกควรมีความสุขว่าลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณพูดคุยกัน ท่านก็พูดกับลูกๆ อย่างนั้นเช่นกัน ท่านเองก็เป็นดวงวิญญาณ ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ท่านมีบทบาทที่จะเล่นเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณคือนักแสดง มีบทบาทสำหรับผู้ที่สูงส่งไปจนถึงผู้ที่ต่ำสุด ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา, มนุษย์ร้องเพลงว่าพระเจ้าทำทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: บทบาทของพ่อไม่

“ได้เป็นเช่นนั้นที่พอจะสามารถเยียวยารักษาผู้ที่เจ็บป่วย บทบาทของพ่อคือการแสดงหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะสามารถกลับบ้านได้และไปยังอาณาจักรของลูกด้วยเช่นกัน อย่าได้มีความหวังอื่นใดในพ่อ เช่น: “คนนั้นคนนั้นเจ็บป่วยและเขาควรได้รับพร” ไม่เลย, ไม่มีเรื่องของความเมตตาหรือพรที่เกี่ยวข้องกับพ่อ สำหรับสิ่งนั้นลูกสามารถไปหาผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา! ลูกได้ร้องเรียกหาพ่อ: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ได้โปรดมา! มาและชำระเราให้บริสุทธิ์! พาเราไปยังโลกที่บริสุทธิ์! ดังนั้นพ่อถามลูกๆ ว่า: พ่อกำลังนำลูกออกมาจากมหาสมุทรแห่งยาพิษและกำลังพาลูกข้ามฟากไป แล้วทำไมลูกถึงติดกับอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ? สิ่งนั้นเคยเป็นสภาพของลูกในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปสำหรับลูก ชันยาสซีก็พูดความรู้เช่นกัน ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น สติปัญญาของลูกในเวลานี้มีความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ต่อมาจึงจะมีการวางเฉย ดังนั้นต้องมีบางคนที่สามารถสอนการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก พ่อบอกลูกว่า นี่คือสุสาน ภายหลังมันจะกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า ทุกการกระทำที่นั่นเป็นกลาง เวลานี้พ่อสอนลูกถึงการกระทำเช่นนั้นที่ลูกจะไม่ทำกรรมที่เป็นบาปใดอีก อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร อย่าได้รับประทานอาหารที่เตรียมโดยผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ อย่าได้ข้องแวะในกิเลส เป็นเพราะกิเลสที่ผู้ไร้เดียงสาถูกทรมาน ลูกยังคงเห็นอยู่เรื่อยๆ ว่าอุปสรรคถูกสร้างขึ้นโดยมาอย่างไร ทั้งหมดนี้แฝงตัว มีคำกล่าวว่ามีสงครามระหว่างเทพและปีศาจ แล้วก็มีคำกล่าวว่ามีสงครามระหว่างพินดาวาสและฆราวาส อย่างไรก็ตามมีสงครามเดียวเท่านั้น พ่ออธิบายว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก นี่คือนดินแดนแห่งความตาย มนุษย์ได้รับฟังเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง แต่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้น เวลานี้ลูกถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง ลูกถ่ายทอดรามายณะที่แท้จริงด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เพียงเรื่องของรามและสีดาเดียว ในเวลานี้ทั้งโลกคือลังกา(เกาะที่มีน้ำล้อมรอบ) นี่คือนลังกาที่ไม่มีขีดจำกัดที่มีอาณาจักรของราวันครอบคลุม พ่อผู้เดียวคือเจ้าบ่าวและที่เหลื่อทั้งหมดคือเจ้าสาว เวลานี้พ่อกำลังปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของราวัน มีกระท่อมของความทุกข์(โศก) ยุคทองเรียกว่ากระท่อมที่ปราศจากความทุกข์(อโศก) ไม่มีความทุกข์ที่นั่น ในเวลานี้มีความทุกข์และมีแต่ความทุกข์เท่านั้นในทุกหนแห่ง ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่ไม่มีมีความทุกข์ มีชื่อเช่น“โรงแรมอโศก”(โรงแรมที่ซึ่งไม่มีความทุกข์) พ่อพูดว่า: เวลานี้คิดว่าทั้งโลกเป็นโรงแรมที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นโรงแรมของความทุกข์ อาหารและเครื่องดื่มของมนุษย์นั้นเป็นเช่นของสัตว์ ดูซิว่าพ่อกำลังพาลูกไปที่ใด! กระท่อมของการไม่มีทุกข์ที่แท้จริงคงอยู่ในยุคทอง เพียงพ่อเท่านั้นที่แสดงให้ลูกเห็นความแตกต่างระหว่างความมีขีดจำกัดและความไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ควรจะอยู่อย่างมีความสุขมาก ลูกรู้ว่าบapakำลังสอนลูก หน้าที่ของลูกก็เหมือนกันคือการแสดงหนทางให้แก่ทุกคน กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ลูกมีรูปภาพด้วยเช่นกัน ที่โรงเรียนครูชี้ให้เห็นประเทศนั้นประเทศนี้โดยใช้แผนที่ ลูกสามารถชี้ให้เห็นเช่นกันว่า: ลูกคือดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกบอกเขาถึงสิ่งที่ง่ายตายเช่นนั้น พวกเขาพูดว่า: พวกเราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย พ่อพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกพูดถึงพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดังนั้นลูกต้องไม่มีบริวารหรือทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน เมื่อลูกกลายเป็นผู้มีร่างกาย ลูกคือพี่น้องหญิงชาย ลูกๆ ทั้งหมดของชีพบบาคือพี่น้องเพศชาย และในฐานะที่เป็นลูกๆ ของประชาบิดาบรรพบุรุษ ลูกเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากปู่ เหตุนี้เองลูกจึงจดจำปู่ พ่อได้ทำให้ลูกผู้นี้ (บรรพบุรุษ) เป็นของพ่อ นั่นคือพ่อได้เข้ามาในเขา เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พ่อพูดว่า: ลูกๆ หนทางครอบครัวใหม่ที่สูงส่งกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ลูกๆ บรรพบุรุษมารุมาและกุมารีทั้งหมดกำลังทำตามคำแนะนำสั่งสอนของชีพบบา บรรพบุรุษกำลังทำตามคำแนะนำสั่งสอนของท่านเช่นกัน พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลดความสัมพันธ์อื่นๆ ทั้งหมดต่อไป ต้องมีการจดจำระลึกถึง 8 ชั่วโมง ต่อจากนั้นลูกก็สามารถพักผ่อนหรือทำสิ่งอื่นใดก็ตามที่ลูกต้องการใน 16 ชั่วโมงที่เหลือ อย่าลืมนะลูกคือลูกของพ่อ อย่าคิดว่าลูกสามารถมาที่นี้และอยู่ในหอพัก ไม่เลย, ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและดูแลลูกๆ ของลูก ลูกมาหาพ่อเพื่อทำให้ตนเองสดชื่น ผู้คนไปที่มธุราและวรินดาวัน(สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับกฤษณะ) เพื่อเหลือบมองมฐันแว็บหนึ่ง พวกเขาสร้างแบบจำลองเล็กๆ ของสิ่งนี้ (ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา) เรื่องที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ชีพบบากำลังสร้างโลกใหม่ด้วยบรรพบุรุษ พวกเราบรรพบุรุษมารุมาและกุมารีคือลูกๆ ของประชาบิดาบรรพบุรุษ ไม่สามารถมีเรื่องของกิเลสที่นี้ เมื่อบางคนกลายเป็นสาวกของชันยาสซี เขาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเขาและสวมเสื้อผ้าของชันยาสซี ชื่อของเขาก็เปลี่ยนด้วยเช่นกัน ที่นี้ด้วยเช่นกันเมื่อลูกมาและเป็นของบาบา บาบาก็เปลี่ยนชื่อของลูก ผู้คนมากมายเคยอยู่ในบัทตี ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับบัทตีนี้ เรื่องราวเช่นนั้นได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง วงจรโลกเวลานี้หมุนไปในสติปัญญาของลูก พ่อก็เป็นสวาดาร์ชันจักระดาร์เช่นกัน ท่านรู้ถึงตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก บาบามีร่างกายของท่านเอง ลูกมีร่างกายที่เป็นวัตถุ ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด เป็นดวงวิญญาณที่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ดวงวิญญาณจะถูกแสดงไว้พร้อมเครื่องประดับเหล่านั้นได้อย่างไร? นี่คือนสิ่งที่ต้องเข้าใจ เรื่องเหล่านี้ละเอียดอ่อนมาก! พ่อพูดว่า: ในความเป็นจริงพ่อคือสวาดาร์ชันจักระดาร์ ลูกรู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณได้รับ

ความรู้ของทั้งวงจรวัด บาบาและพวกเราทั้งหมดคือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด พ่อมาและให้คำแนะนำของท่านว่า: ลูกๆ พ่อคือผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเช่นกัน พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาหาลูก ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูก ให้บริสุทธิ์และปลดปล่อยลูก ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ท่านอยู่เหนือการเกิดและการกลับชาติมาเกิด แม้ว่าท่านจะใช้ชาติเกิดก็เป็นชาติเกิดที่สูงส่ง ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาและกลางคืนของชีวา พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อกลางคืนมาถึง จุดสิ้นสุดลง ดังนั้นพ่อมาเพื่อทำให้กลางวันกลายเป็นกลางวัน ในเวลากลางวันลูกใช้ 21 ชาติเกิด และในเวลากลางคืนลูกใช้ 63 ชาติเกิด เป็นลูกๆ ดวงวิญญาณที่ใช้ชาติเกิดที่ต่างไป ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้ามาสู่กลางคืนจากกลางวัน และเวลานี้ลูกต้องไปสู่กลางวันอีกครั้ง ลูกถูกทำให้เป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พ่อเล่นบทบาทของพ่อในเวลานี้ พ่อทำให้ลูกเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน แล้วลูกต้องทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นนั้น วงจรของการที่ลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรนั้นได้มีการอธิบายแก่ลูก ลูกเคยมีความรู้ในมาก่อนหน้านี้ไหม? ไม่เลย! ลูกเคยโง่เขลาอย่างสิ้นเชิง! บาบาอธิบายสิ่งหลักกว่าท่านคือผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ท่านได้รับการเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านคือสัจจะและผู้มีชีวิต ท่านกำลังให้มรดกของลูกแก่ลูกๆ บาบาพูดกับลูกๆ ว่า: อย่ารบราหรือทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน อย่าได้กลายเป็นเช่นน้ำเกลือ อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอและให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ทุกคนได้ลิ้มพ่อ เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนพูดกับดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ดังเดิมลูกไม่มีตัวตน แล้วลูกกลับมามีตัวตน ดวงวิญญาณไม่สามารถทำอะไรได้หากไม่มีร่างกายที่มีตัวตน เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขาก็ก็นำมาสู่การเคลื่อนไหวใดๆ ดวงวิญญาณนั้นจะไปและเล่นบทบาทของเขาในอีกร่างหนึ่งโดยทันที ให้เข้าใจสิ่งทั้งหมดนี้อย่างดีดีมาก เฝ้ามองดูสิ่งเหล่านั้นเข้าไปในตนเอง ฉัน ดวงวิญญาณนี้กำลังได้รับมรดกของฉันจากبابา ได้มีการให้มรดกของยุคทองของลูกแก่ลูก ต้องเป็นพ่อผู้ให้มรดกของชาวบาร์ตแก่พวกเขาอย่างแน่นอน ท่านให้มรดกนี้เมื่อไรและเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น? มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้เลย เวลานี้พ่อบอกทุกสิ่งแก่ลูก ได้มีการทำให้ลูกๆ กลายเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้พ่อมาอีกครั้ง พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ แก่ลูกในวิธีที่แสนจะง่ายดายว่า: จดจำพ่อและกลับมาอ่อนหวาน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก พ่อคือนักกฎหมายเหนือนักกฎหมายทั้งหมด ท่านปลดปล่อยลูกจากข้อโต้แย้งทั้งปวง ลูกนั้นควรจะมีความสุขภายในอย่างมากมายว่าลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของبابา พ่อได้นำเรามาเลี้ยงดูเพื่อที่จะให้มรดกของเราแก่เรา ลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก พ่อพูดว่า: ในขณะที่ดูแลลูกของลูก ฯลฯ สติปัญญาของลูกควรอยู่กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและอาณาจักรของลูก การศึกษานี้ง่ายดายมาก ลูกลิ้มพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร? แน่แน่นอนว่าก่อนอื่นใดให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ในยุคบรรจบพบกันที่พ่อให้ความรู้แก่ลูก เพราะในยุคบรรจบพบกันที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ อัจชะ

ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน สิ่งสร้างทางจิตที่เกิดจากปากของบราห์มา เครื่องประดับของสกุลบราห์มินั้นสูงส่งมากยิ่งขึ้นกว่าสกุลเทพ ลูกทำงานรับใช้ที่สูงส่งอย่างยิ่งของบาร์ต เวลานี้ลูกกำลังกลับมาลิ้มรสการกราบไหว้ เวลานี้ บาบากำลังทำให้ลูกผู้กราบไหว้บูชา, ผู้ที่เป็นเช่นเปลือกหอย, กลายเป็นเพชรที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ถึงลูกๆ ทางจิตเช่นนั้น สวรรค์ตอนเช้า รักและระลึกถึง จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทุกการกระทำควรเป็นการกระทำที่สูงส่งตามศรัทธา อย่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งทำตามคำแนะนำของพ่อเท่านั้น
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ จงควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง อย่าได้มีวันกลายเป็นเช่น น้ำเกลือ ให้คำแนะนำของพ่อกับทุกคน กลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ

พร: ขอให้ลูกสำรวจตนและอยู่อย่างหลอมรวมด้วยความรักในมหาสมุทรแห่งความสุขอย่างสม่ำเสมอ มีคำกล่าวว่า: ผู้ที่สำรวจตนมีความสุขอยู่เสมอ ลูกที่ได้รับพรของการสำรวจตนอย่างสม่ำเสมอจะอยู่อย่างหลอมรวมด้วยความรักในมหาสมุทรแห่งความสุขเช่นเดียวกับพ่อ ลูกๆ ของผู้ประทานความสุขก็กลายเป็นผู้ประทานความสุขเช่นกัน พวกเขาแจกจ่ายสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขให้กับทุกดวงวิญญาณ ดังนั้นเวลานี้จึงกลับมาสำรวจตนและเป็นรูปเคารพที่สมบูรณ์แบบที่ไม่ว่าผู้คนจะมาหาลูกด้วยความรู้สึกใดก็ตาม ความตั้งใจของพวกเขาจะได้รับเพิ่มเติมเมื่อพวกเขาจากไป เช่นที่ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในการสมบัติของพ่อ

คติพจน์: ดังนั้นลูกต้องกลับมาเปี่ยมล้นเหมือนพ่อ
รักษาความภาคภูมิใจทางจิตวิญญาณของลูกไว้ และลูกจะไม่มีความรู้สึกว่าถูกดูถูก

*** โอม ชานติ ***